

بسم الله الرحمن الرحيم

غزل

در میح یا دُر در ماندگان و تنگی بی ارگان خواجه خواجهان حضرت خواجه معین الدین الحسن
چشتی رحمة الله

من تصنیف سلطان العاشقین معنار آگاه حضرت خواجه مستانا شاه صنا کا بلی رحمة الله علیه

تو پیراں را همه پیری معین الدین جمیری رسول الله چه در صفت ترا هندا لولی گفته منقش شد چہینت را کہ من تا حبیب الله ترا از اولیاء الله کا خوف بہ بر خلعت دُر در یائے مکنونی حبیب ذات بیچونی انیس رُوح پاکانی جلیس قدس سبحانی سر و سر در چہشتیاں دل و دل در چہشتیاں ہر آن اشخاص چشتی شد با مرحق ہشتی شد ز حق گردیدہ المامت ہشتی شد مریدیت کسی محروم نہاں در گنگشہ لے شدہ والا مریدانت خدا خواست با مرحق خدا دوست	مرا در غم نہ بگذیری معین الدین جمیری نہ کس را از ہفتہ معین الدین جمیری شہید العشق حق آگاہ معین الدین جمیری بسر تاج ہدایتی داری معین الدین جمیری خلیل خواجه ہارونی معین الدین جمیری جہاں چوں جسم تو جانی معین الدین جمیری غم و غمخوار چہشتیاں معین الدین جمیری بدین اللہ پستی شد معین الدین جمیری ختم بالخیر انجاست معین الدین جمیری بکن حاجت روا مار معین الدین جمیری بقا باللہ خدا شانست معین الدین جمیری
--	--

بشد یک عمر مستانا شاہ سہراں آگاہ
شیئا الله شیئا الله معین الدین جمیری

M.A. LIBRARY, A.M.U.



PE738

مُسَدَّسُ

تصنیف حلقہ بگوش ازلی خاکسار محرم علی حشمتی ادیٹر اخبار رفیق ہند لاهور

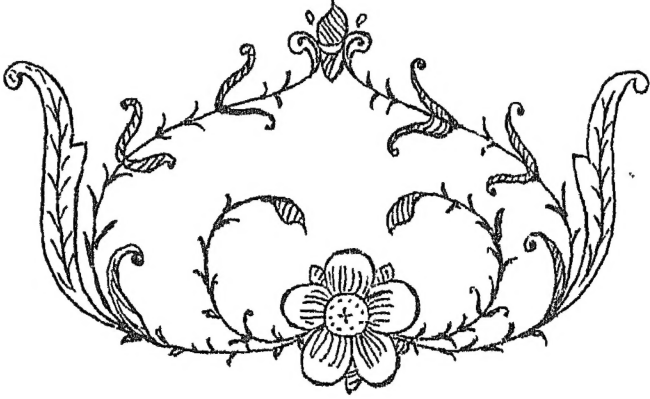

مُرید سلطان العاشقین معارف آگاہ حضرت خواجہ متان شاہ صفا چشتی کابلی رحمۃ اللہ علیہ

ہمہ گر داد و دیری و کنشتی	بدیدم بُعت سَنگی و خشتی
مرا چوں در غلامانت نوشتی	ہمی خواہم دریں آفات زشتی
بگرداپِ بلا افتاد خشتی مدد کن یا معین الدین چشتی	
اگر بر چہنم و بر فرہم نشینی	کشم ناز ترا چوں ناز بینی
دلم را چاک کردہ گر بہ بینی	بیابی نقشہائے یا معینی
بگرداپِ بلا افتاد خشتی مدد کن یا معین الدین چشتی	

چه غم باشد اگر جانان تو باشی	به این دیوار پشتیبان تو باشی
سفینه بهر این طوفان تو باشی	بورطه نوح کشتیاں تو باشی
بگرداپ بلا افتاد کشتی مدد کن یا معین الدین چشتی	
شهامن گشته ام بجان دبیم	ازین موج بلاؤ زین طلاطم
چو نام نامیت شد اسم اعظم	درین بیچارگی پس چوں نخواهم
بگرداپ بلا افتاد کشتی مدد کن یا معین الدین چشتی	
همید انهم که این شور قیامت	همه از جرم و عصیانست شامت
بامید و رود فیض عامست	کنم در بحر عصیاں و دردِ نامست
بگرداپ بلا افتاد کشتی مدد کن یا معین الدین چشتی	
ببین این بنده غرق گنایاں	سراسر بسته امواج عصیاں
بکن رحمت خدا را شاه شایاں	و گرنه میسر دم در زور طوفاں
بگرداپ بلا افتاد کشتی مدد کن یا معین الدین چشتی	
همی گوشت بدخواهان ناری	که چشتی ماند شد در بقراری
ز چشم رود غنی گشته جاری	تو آخر غیرت این نام داری
بگرداپ بلا افتاد کشتی مدد کن یا معین الدین چشتی	

مراچوں رتبہ خا دم بادی	چسپاں بینی سجالم این ببادی
برائے دشمنانم گشته شادی	فغان اے شاہ من نہیں نامادی
بگردابِ بلا اُفتاد کشتی مدد کن یا معین الدین حشتی	
بیندیشیدہ اعدایم ضررہا	برائے خرمن من صد شرہا
زہر سومیر سد پیشیم خبرہا	کہ بہرہ تیز شتیغ و تبرہا
بگردابِ بلا اُفتاد کشتی مدد کن یا معین الدین حشتی	
اگرچہ رائدہ بہر دو جہانم	نہ آخرے شہما از بند گانم
دریں احوالِ بد از در مرا نم	بغیر از نام تو دیگر ندانم
بگردابِ بلا اُفتاد کشتی مدد کن یا معین الدین حشتی	
شہستان کہ اوجان جہانت	مرا از لطفِ شاہی خواندہ جانت
چو جانِ جانِ عالم سگران است	دریں امواجِ طوفانِ لغو خوان
بگردابِ بلا اُفتاد کشتی مدد کن یا معین الدین حشتی	
امید ساحل اینجا چوں سر آب است	چنان ابر کہ مخمور شراب است
بہر جانب کہ بینیم شور آب است	چپ و راست ہم ہجومِ خطر آب است
بگردابِ بلا اُفتاد کشتی مدد کن یا معین الدین حشتی	

نہی یا بیم ذرّہ روشنائی	شناور من نیم تو آشنائی
دریں سیلابِ غم کن ناخدائی	کجائی نوحِ چشتیاں کجائی
بگردابِ بلا افتاد کشتی مدد کن یا معین الدین چشتی	
بسویم آمدہ غولِ ہند کھاں	نہ لنگر ماندہ از کشتی نہ سُکھاں
بہ ہر سو لطمۂ افواجِ طوفاں	فغانی یا معین پیش تو فغان
بگردابِ بلا افتاد کشتی مدد کن یا معین الدین چشتی	
نہی گویم کہ در دنیا خدائی	ولیکن سے ز ذاتِ حق جدائی
چو بہر با مریداں ناخدائی	دریں احوال یک جلوہ نمای
بگردابِ بلا افتاد کشتی مدد کن یا معین الدین چشتی	
بشانِ خواجہ عثمان چشتی	کہ نام نامیش ایمان چشتی
ببینِ این چہ نبیسان چشتی	نگاہِ رحم کن بر جانِ چشتی
بگردابِ بلا افتاد کشتی مدد کن یا معین الدین چشتی	
طفیلِ قربِ شاہِ بختیارم	نہا ہے کن بریں احوالِ زارم
اگر دیدی مرا شد بخت یارم	وگر نہ بردرت جاں می سپارم
بگردابِ بلا افتاد کشتی مدد کن یا معین الدین چشتی	

بہ صدق آنکہ سلکت را گہر شد	ز فیض عام تو گنج شکر شد
نگاہ کن کہ حال من تیرسد	ازاں درو خود شام سحر شد
بگردابِ بلا اُفتاد کشتی مدد کن یا معین الدین حشتی	
بغزو جاہ آن مقبول شای	حضور پاک محبوبِ الہی
بکن رحمے دریں حالِ تنہایی	مرادِ دین و دُنیا تو پناہی
بگردابِ بلا اُفتاد کشتی مدد کن یا معین الدین حشتی	
طفیل جو بن عشق شاہ مستان	کہ دارد با تو آل جانِ غریبان
نگاہ رحم بر چشتی بے جاں	و گرنہ خائف است اکونِ طوفان
بگردابِ بلا اُفتاد کشتی مدد کن یا معین الدین حشتی	
	
	

در مدح سلطان المشايخ حضرت خواجہ سید نظام الدین محمد محبوب الہی حقی حرمین علیہ

<p> ز من سلام و پیامے یوسے تو برسانی برائے تست مسلم خطاب سلطانی توئی کہ بندہ و محبوب پاک یزدانی عیان است جلوہ ربی بشکل انسانی ز مصحف تو عیان است شان قرآنی ہمیں زیر مغاں یا قسم مسلمانی اگر کنند بمن طعنہ یا زنادانی خدا گواہ ست کہ شالا مرا تو ایمانی بروز غم خود اسے کا شکے مرا خوانی کنم طواف حضور می سجشتم گریانی گئے بوجد بہ بنیم سماع روحانی کہ من ز ہجر تو دیدم چہا پریشانی کہ ہست خوا بگیہ عاشقان سبحانی کہ ہست بارگہ شاہ قطب ربانی ز آستان حضور چراغ نورانی کہم کلام بہ پیش کلیم ربانی کنم دو دیدہ منور ز حسن رحمانی چرا نہ پائے تو بوسم کہ شاہستانی </p>	<p> صبار سی چو بہ دہلی بکوئے آل جانی کہ اسے نظام جہاں فخر خانوادہ چشت توای ز عشق رسیدی بشان محبوبی بغور چونکہ بدیدم رخت بدستم بچہ ہات ہمہ انوار احمدی پرست بیا دروئے تو بودن ترا پرستیدن چہ پاک و ارم ازین زاهدان ظاہرین مرا چہ کار یہ کیش و بہ مذہب ملت ز فرقت تو شہا بندہ ات جگر خون بہت بہ پیش روضہ تو زار نا لہا بہ کشتم گئے برقص در آیم بذوق و مستی عشق حجاب دور کنم فاش ذکر ہا گویم خدا کند کہ کنم من زیارت دہلی چو بخت یار شود سوئے در گئے بروم اگر نصیر شود بخت روشنی طلبم بر آستانہ کہ در بین مہر طور است بہ فخر ہر دو جہاں رفتہ یاوری طلبم منم کہ مست السستی ز بادہ عشقم </p>
---	--

منم کہ طوق غلامیت در گلو دارم منم بباغ تو نو بادہ حدیقہ چشت مرید تو شدہ محصور لشکر اعدا بدرگاہ تو کم غیاث اسے شاہا کجاست حضرت اقبال تازہ الحین میرس چیت سوا لم تو اسے شہ عالی مجال و تاب ندارم کہ عرض حال کنم ز فیض عام تو اسے شاہ من تعجبیت بیان وصف تو گفتن ز بندہ ممکن نیست مراد بود کہ یک چند عرض حال کنم	منم زلقہ بگوشاں تو نیک میدانی حفاظتم بکن از تن باد و طوفانی بے گزندہ تو هست فیج شیطانی ز شیر لشکر اعدا مرا تو برہانی خبر و ہد بہ حضور جناب سلطانی کہ حاجت من بچارہ خوب میدانی کہ اشک دیدہ من کردہ زور طغیانی اگر مہور ضعیفی دہی سلیمانی کہ من ہر آنچہ بگوئم تو برتر از آنی و گرنہ نیست مراد عوئے سخن دانی
--	--

بسوئے چشتی خستہ جگر نگاہ کن
کہ حال بندہ ز تو پیچ نیست پنهانی



८२८६ १९१५०१०५

This book was taken from the Library
on the date last stamped. A fine of
1 anna will be charged for each day
the book is kept over time.

८२८

جہاں

55

١٩١٥٥١٥٩

سید

[illegible]